

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 16.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 15. August 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

George Sand og Gustave Flaubert.

Af

H. S.

II.

Flauberts Kunstform har sejret over George Sands. Hun, Socialisten, der krævede større borgerlig og moralsk Frihed for Kvinden, end Rousseau nogensinde havde tænkt sig, tilhører i sit Idé-Indhold endnu Fremtiden, men Formen i hendes Bøger er bleven forældet. Han, den aristokratiske Individualist, brød ny og mere naturlige Veje i Romanen, Veje, der nu er de eneste farbare. Ligesom *J. P. Jacobsens Marie Grubbe* herhjemme, vakte hans første Bog, *Madame Bovary*, Forargelse i Frankrig, ja skaffede ham en Proces paa Halsen, der dog endte med Frikendelse og blev en stor Reklame for det geniale Mesterværk.

De fleste kender *Madame Bovary*, som er oversat paa dansk. Færre har læst den Bog, som Flaubert selv kaldte sit Hovedværk, og hvori han — ligesom *J. P. Jacobsen i Niels Lyhne* — har fortalt sin Ungdoms Oplevelser og med dem et Stykke Frankrigs Historie omkring Fyrreerne og Halvtredserne. Jeg mener *L'éducation sentimentale, histoire d'un jeune homme*.

Aldrig tilgav Forfatteren sine Landsmænd, at de ikke forstod dette Værk, som han havde skrevet med sit Hjærteblod. Da Bogen udkom, fandt man den ikke spændende nok, og man beskyldte Forfatteren

for Mangel paa Patriotisme, — ham, der skrev det franske Sprog bedre end nogen, og led som ingen anden under Preussernes barbariske Indtog i Paris.

Flaubert havde været 7 Aar om at skrive *L'éducation sentimentale*. Han havde arbejdet utrolig i Biblioteker og Kunstmuseer for at kunne give den historiske Sandhed tilligemed den subjektive. Bogen er paa én Gang en lærd Mands Aandserfaringer og en rørende og sørgelig Fortælling om en ung Mands Oplevelser, hans tidlige Forelskelse, hans ærgerrige Drømme og bitre Skuffelser. Da Manuskriptet var færdigt i Slutningen af 1869, lod Forfatteren lave et kostbart Skrin, hvori han førte sin Skat fra Croisset til Paris.

Bogens Fortrin og Mangler er det ikke Meningen at udpege her. Hvad der interesserer mig er, at Flaubert synes at have tegnet Sophie Arnoux, den kvindelige Hovedperson, med George Sands Træk. Han har ikke skildret den berømte Forfatterinde, der gik fra Mand og Hjem for at følge sin Genius og sin Elskov. George Sand havde ogsaa sin borgerlige Side, som hun stak stærkere frem med Aarene, efter Haanden som hun sagtnede sit Stormløb mod Institutionerne.

Sophie Arnoux hører hjemme paa Landet og er i en ung Alder bleven gift med den flotte, parisiske Kunsthandler Arnoux, der fører et stort Hus. Hun elsker ham i Begyndelsen og føder ham to Børn, en Datter og en Søn. Manden bortødsler imidlertid sine Penge i Selskab med simple Fruentimmer, hvorved han bereder sin Hustru den ene Ydmygelse efter den anden. Frédéric Moreau har som attenaarig Student truffet Familien paa en Seinedamper og tænker fra den Dag kun paa Sophies andalusiske Øjne og sorte